

Список використаних джерел:

1. Досвітній О. Ф. Твори : у 2 т. Т. 2 : Роман. Повісті. Оповідання. Київ : Дніпро, 1991. 587 с.
2. Погребецький М. Хан-Тенгри / пер. з російської Х. Лін. Харків – Одеса : Дитвидав, 1934. 175 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-288-6-7>

Скавронська Д. О.

студент бакалавріату

Київського національного лінгвістичного університету

м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ МІЖМОВНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРСЬКОЇ І УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)

Одним з найважливіших питань сучасного мовознавства можна назвати питання про мовні контакти. Розгляд цієї проблематики не обмежується лише лінгвістичною точкою зору, а охоплює також соціальні та психологічні аспекти. Ступінь впливу однієї мови на іншу може бути дуже різним. Як правило, засвоєння запозиченої лексики забезпечується її адаптацією, що термінологічно позначається як асиміляція, тобто так зване засвоєння мовою запозиченої лексики шляхом максимального наближення її фонетичних та лексико-семантичних характеристик відповідно до норм мови, що запозичує.

Велике зацікавлення викликають міжмовні зв'язки між перською та українською мовами. Спостереження свідчать про певну схожість на фонетичному та лексичному рівнях.

Так, на фонетичному рівні було виявлено схожість деяких звуків перської мови до подібних звуків в українській мові. Наприклад, перський звук [i] (його ми можемо спостерігати у слові *بینی* [bini] – «ніс») – це довгий голосний. Він є наближеним до українського наголошеного [i], у таких словах як «місто», «пісня». Також існує звук [u] (його можна спостерігати у слові *دود* [dud] – «дим») – довгий голосний. Цей звук схожий до українського наголошеного «у» в словах «бура» та «куля». Крім того існують інші звуки, що схожі до українських, але, на нашу думку, ці два голосних є найбільш схожими.

Розглянемо приклади міжмовних зв'язків на лексичному рівні. Запозичення лексем з перської мови називають іранізмами. Цей термін

досить обширний. Іранізмами називають будь-які запозичені слова з усіх іранських мов: давніх (авестійської, давньоперської, скіфської) та сучасних (таджицької, перської). Таким чином, можемо говорити про два джерела запозичення: давні та сучасні. Крім того іранські мови діляться ще на дві групи: східні й західні. Цією проблематикою займається іраністика – міждисциплінарна наука, що входить до складу сходознавства. Вона займається вивченням історії й культури іранських народів. В українській мові зустрічаються такі слова з перської мови: *пан, терези, джура та шаровари*. Ці запозичення є давніми. На думку відомого мовознавця Тищенка К.М., існують і прадавні запозичення з перської мови, наприклад, *дбати – дбайливий, кат – катувати* [1]. Ці слова були запозичені в досить давні часи, тому ми спостерігаємо їх не лише в українській, а й у білоруській та польській мовах. Крім того, запозиченими з перської мови є слова *цукор, баштан, магія, шахи, тюльпан, жасмин, хакі, нарцис*.

Таким чином, одним з найважливіших шляхів розвитку словникового складу будь-якої мови, зокрема й української, постають запозичення іншомовної лексики, які виникають під час мовних контактів. Найголовнішим чинником у вивченні мовленнєвих контактів є принцип нерозривності лінгвістичного та соціологічного чинників.

Список використаних джерел:

1. Тищенко К.М. Мовні контакти: свідки формування українців. Київ : Аквілон-плюс, 2006. 416 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-288-6-8>

Стоєцький О. С.

студент першого курсу магістратури

*Навчально-наукового інституту філології та журналістики
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського
м. Київ, Україна*

АБУЛЬ-КАСІМ АШ-ШАББІ: АНАЛІЗ ВИБРАНИХ ТВОРІВ ГЕНІЯ ТУНІСЬКОЇ ТА СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Абуль-Касім аш-Шаббі (араб. أبو القاسم الشابي) – один з найвидатніших арабських проетів ХХ століття. Вважається класиком сучасної туніської літератури. Багато науковців відносять митця до перших романтиків сучасної арабської поезії.